

Remissvar

Dnr 2022–328

2022–08–22

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 vad gäller införandet av nya moduler för miljöräkenskaper, COM(2022) 329

Fi2022/02264

SAMMANFATTNING

I den förändrade förordningen föreslås att tre nya moduler införs i de europeiska miljöräkenskaperna. De nya modulerna omfattar: skogsräkenskaper, räkenskaper över miljösubventioner och liknande transfereringar samt ekosystemräkenskaper.

Konjunkturinstitutets (KI:s) synpunkter sammanfattas i följande punkter:

- KI ställer sig positiva till att utöka rapporteringen med fler moduler eftersom det möjliggör bättre utvärderingar av olika styrmedel.
- KI anser att definitionen av ”Skog tillgänglig för träförsörjning” är svårtolkad och bör ses över.
- KI menar att insamling av information om betalningar som syftar till att skydda miljön eller naturresurser kan vara värdefull för att kunna utvärdera om betalningarna uppfyller sitt syfte. KI noterar samtidigt att skyddskostnaderna inte nödvändigtvis ger ett bra mått på miljöns eller naturresursernas tillstånd.
- KI saknar en motivering till de ingående posterna i ekosystemräkenskaperna. KI ställer sig även frågande till hur vissa av variablerna i ekosystemräkenskaperna ska mätas.

SKOGRÄKENSKAPER

I den föreslagna modulen för skogsräkenskaper ska variabeln ”Skog tillgänglig för träförsörjning” innefatta ”Skogar där miljömässiga, sociala eller ekonomiska begränsningar inte har någon betydande inverkan på nuvarande eller potentiella träförsörjningen” s. 2 Bilaga VII. Vidare definieras variabeln ”Skog som inte är tillgänglig för träförsörjning” som ”skogar där sociala, ekonomiska eller rättsliga begränsningar hindrar betydande träförsörjning” s. 2 Bilaga VII.

Dessa definitioner är svårtolkade. Rimligen torde alla beslut om avverkning och rotationsperioder i skog som används för träförsörjning (bland annat) bero på ekonomiska parametrar (eller annorlunda uttryckt: av ekonomiska begränsningar). Vidare torde LULUCF-

förordningen¹ innebära en reglering av all europeisk skog (åtminstone på aggregerad nivå). I medlemsstater som väljer att prissätta upptag av koldioxid för att uppfylla kraven i LULUCF-förordningen kommer i princip allt uttag av skog påverkas av de ekonomiska incitament som stipuleras av lagstiftaren. Sammanfattningsvis är det således oklart om någon skog kan anses vara tillgänglig för träförsörjning enligt de föreslagna definitionerna. KI anser därför att definitionerna av ”Skog tillgänglig för träförsörjning” samt ”Skog som inte tillgänglig för träförsörjning” bör ses över.

RÄKENSKAPER ÖVER MILJÖSUBVENTIONER OCH LIKNANDE TRANSFERERINGAR

I räkenskaperna över miljösubventioner och liknande transfereringar registreras betalningar som syftar till att skydda miljön eller minska användningen och utvinningen av naturresurser. KI menar att insamling av sådan information kan vara värdefull för att kunna utvärdera om betalningarna uppfyller sitt syfte. KI noterar samtidigt att förekomsten av, och storleken på, betalningar inte nödvändigtvis ger ett bra mått på miljöns eller naturresursernas tillstånd.

EKOSYSTEMRÄKENSKAPER

I ekosystemräkenskaperna ska tillgång till- och användning av ekosystemtjänster registreras. De tjänster som ska registreras är försörjningstjänster (försörjning av grödor, pollinering och träförsörjning), reglerings- och underhållningstjänster (luftrening, global klimatreglering och lokal klimatreglering) samt kulturtjänster (naturbaserade turismrelaterade tjänster).

KI saknar en motivering till varför just de listade variabler är bra mått på det som ska mätas. Det är exempelvis inte uppenbart att mängden skördade grödor är ett bra mått på ekosystemets bidrag till växtodling (s. 13 Bilaga VIII). Mättet kan sannolikt variera mellan olika år även om tillgången till ekosystemtjänsten är oförändrad. Mättet säger inte heller något om ressursens långsiktiga produktionsförmåga.

Vidare ställer sig KI frågande till om det verkligen är möjligt att på ett tillfredsställande sätt mäta temperaturminskning i städer till följd av urban växtlighet (se s. 13 Bilaga VIII).

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Albin Kainelainen. Föredragande har varit Camilla Andersson.

Albin Kainelainen
Generaldirektör

¹¹ LULUCF-förordningen ställer krav på medlemsstaterna att lagra in koldioxid i landskapet och träprodukter.